

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.691 van 23 december 2015
in de zaak A. 217.544/XIV-36.765**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 november 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 154.876 van 21 oktober 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 november 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter staving van het element “uiterst dringende noodzakelijkheid” uitdrukkelijk heeft gesteund op het bepaalde in

artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). Zoals blijkt uit het bestreden arrest, heeft verzoeker ook ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vordering in die zin toegelicht door te wijzen op de samenhang tussen de aanvankelijk bestreden beslissing en de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze besluiten tot de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoeker gaat voorbij aan de in artikel 39/82, § 1, vierde lid en artikel 39/84 van de vreemdelingenwet voorziene mogelijkheid om, na de verwerping van een schorsing tot uiterst dringende noodzakelijkheid omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet werd aangetoond, zoals te dezen in wezen het geval is, een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure in te stellen en om, hangende dat geding, een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in stellen. Verzoeker beschikt aldus over effectieve rechtsmiddelen en maakt dan ook geen schending van de door hem aangevoerde bepalingen aannemelijk.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig december tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams